

federació d'indústria

<http://www.ccoolearvalls.cat>

ccoo@ccoolearvalls.cat

CCOO INFORMA

Qui tot ho vol, tot ho perd (dita popular)

El Comitè d'Empresa ha assolit un acord amb la Direcció de l'empresa sobre l'Expedient d'implantació d'un quart torn (TCC, Treball de Cicle Continu) a la planta d'Electrònica del nostre centre de treball. **L'acord no ha estat assumit per la totalitat del Comitè d'Empresa, sinó per la majoria del Comitè, cosa que lamentem profundament.**

En aquest CCOO INFORMA volem deixar ben clars els motius i les raons que han empès la majoria del Comitè d'Empresa, CCOO, a assolir l'esmentat acord. Les raons són diverses i, des del nostre punt de vista, de pes.

EL CONTEXT

El divendres 30 d'abril hem sabut que en el **primer trimestre de l'any s'han perdut a Espanya 286.200 llocs de treball**. L'atur ha arribat als 4.612.700 persones. D'aquests, 1,5 milions de persones no cobren ja cap mena de prestació. **La taxa d'atur registrat passa del 20%. La més alta dels darrers 13 anys.**

A Catalunya, en el primer trimestre de l'any s'han perdut **33.200 llocs de treball** i les **persones sense feina sumen més de 643.000 persones**. La taxa d'atur arriba al **18%** de la població activa. Les previsions actuals són de tancar l'any al voltant del 19%.

Tarragona és la segona demarcació catalana on l'atur més ha crescut. En aquests moments el nombre d'aturats és de **74.000**, amb un índex superior a la mitjana catalana del 18,38%.

Això són dades fredes i objectives extreïdes de l'Enquesta de Població Activa que l'INE va publicar el passat divendres. **La situació és crua, molt crua, i les previsions no apunten a una millora.**

UN OASI EN EL CONTEXT

La situació en el nostre centre de treball és molt diferent del context que hem analitzat ara mateix. Les dades d'ocupació a Lear de Valls així ens ho confirmen. L'ocupació a la nostra empresa es va deteriorar en els inicis de la crisi actual. Així, en ple mes de juliol de 2008, la plantilla de Lear es componia de 1509 treballadors. A finals del 2008 era de 1266. El juliol de 2009 la plantilla del nostre centre de treball era de 1183 persones. A finals de l'any 2009 la plantilla era de 1167 persones i el 31 de març de 2010 era de 1191 persones. Aquest mes de maig passarem dels 1220. Estem en una fase de lenta, però clara recuperació. A la planta d'ELM la tendència ja va començar a canviar l'estiu de l'any passat. Només aquest mes de maig entraran a treballar al nostre centre de treball 70 persones de cop.

Aquesta és la realitat del nostre centre de treball. CCOO ha posat el coll en tot moment per tal que la crisi econòmica tingués els mínims efectes negatius per al conjunt de la plantilla. Hem passat el més profund de la crisi sense aplicar ni un sol dia d'Expedient de Regulació. Hem passat el més profund de la crisi sense deixar de cobrar ni un sol dia de salari, ni una sola paga extraordinària. **Això no hagués estat possible sense l'aportació de CCOO.** Mentre tot això passava, altres es dedicaven a mirar. A no mullar-se. Esperant quin rèdit podien treure de la situació, oblidant quina és la nostra funció, que no passa per seure còmodament i esperar tot fent electoralisme i res més.

Sí, per poc que allarguem la mirada al nostre voltant, haurem d'acceptar que el cas del nostre centre de treball és únic en el context actual. Un oasi en un desert ple de males notícies. Tothom qui mira la nostra realitat actual queda sorprès de la mateixa. Sembla que és més fàcil fer-ne una valoració real i positiva des de fora que des de dins mateix.

LES RAONS DE L'ACORD

La situació a la planta d'electrònica és insostenible a dia d'avui. Des de setembre de l'any passat la seva plantilla ha hagut de fer front a la situació amb una burrada d'hores extres, setmana rere setmana, fins a finals de març. Després ha afrontat la situació amb dues Jornades Irregulars que no s'ajustaven a allò que se'ns havia plantejat i que per aquest motiu CCOO es va desdir de l'acord assolit amb l'empresa perquè les Jornades Irregulars no s'estaven utilitzant pel què se'ns va dir. Després s'han fet altres Jornades Irregulars que anaven més en consonància amb el motiu real, un increment de la producció per part dels clients. Finalment, la Direcció ha apostat per la implantació d'un quart torn (TCC) per fer front a les perspectives actuals i per adequar la capacitat de la planta amb el volum d'hores de producció que s'estan demanant. Com prescriu la legislació vigent, la direcció va plantejar al Comitè d'Empresa l'obertura d'un període de negociacions per a la implantació del quart torn. **Cal no oblidar que, d'entrada, en aquests casos, tant si hi ha acord com si no, la direcció pot posar en marxa el quart torn seguint els passos que preveu la llei. En cas de fer-ho sense acord, la posada en marxa es fa amb els continguts que ha decidit l'empresa.**

L'acord assolit entre Direcció i Comitè d'Empresa modifica el plantejament inicial de l'empresa en diversos aspectes. **El principal és l'econòmic.** L'acord final preveu una millora en les prestacions econòmiques ofertes per l'empresa, que eren les acordades el 1998 per CCOO, actualitzades amb els increments del conveni previstos cada any des de llavors. **La millora econòmica assolida en l'actual acord és un deu per cent superior al que es tenia a dia d'avui. Un 10% és molt per si sol, però és més, encara, en el context actual.** Mentre la patronal del metall de Barcelona es nega a aplicar els increments pactats en el seu conveni, aquí aconseguim un increment del deu per cent en el plus del quart torn.

El quart torn implica d'entrada un increment de la plantilla d'Electrònica en trenta nous llocs de treball nets. I amb perspectives d'augmentar-los.

Aquests dos objectius, per si sols, ja són motiu suficient per valorar positivament l'acord. **No són justificacions, això són valors concrets i objectius que reforcen el nostre centre de treball i les nostres condicions de treball.** La nostra tasca consisteix a fer possible donar passos endavant alhora que assegurem el futur i la competitivitat del nostre centre de treball. Això és practicar un sindicalisme responsable. Les amenaces internes i externes són múltiples i cal tenir-les en compte. Altres posicions maximalistes com les que ha adoptat part del Comitè d'Empresa és vendre fum. No duen enlloc.

UNA MICA D'HISTÒRIA

El darrer quart torn implantat a la nostra empresa va ser el de la planta de PCB l'any 2007. En aquells moments, CCOO, tot i ser el sindicat majoritari al Comitè d'Empresa, no tenia la majoria suficient que sí tenien els altres dos sindicats de Lear sumats. Doncs bé, les posicions maximalistes van fer que el quart torn s'implantés amb el complement econòmic establert el 1998 en l'acord entre CCOO i l'empresa i actualitzat segons conveni any rere any fins a dia d'avui. Res més. CCOO va aconseguir, tot i estar en minoria, que s'introduïssin millores en l'expedient inicial de l'empresa. Vam convèncer la Direcció que les millores eren beneficioses per a ambdues parts. Millores que passaven per un nou calendari més avantatjós que va rebre el suport

d'una majoria aclaparadora de la plantilla de PCB, junt amb altres millores de tipus social.

El no acord que la majoria del Comitè d'Empresa d'aquell moment va propiciar, va fer que no hi hagués cap millora econòmica per als que van haver de fer quatre tornos. Perquè el quart torn es va fer igualment. La demagògia i el populisme no resolen els problemes reals. El tot o res deixa els treballadors i treballadores en res. En pitjors condicions. Per això, nosaltres valorem positivament l'acord assolit. Perquè millora de forma substancial les condicions inicials en les que es volia posar en marxa el quart torn d'Electrònica.

CONCLUSIONS

Comença a ser hora que sapiguem valorar el que tenim. Que en el context actual és molt. Quan veiem el panorama de països com Grècia, quan els experts ens avisen de les amenaces que el nostre país segueixi els passos de Grècia, quan el nostre país segueix immers en una crisi la fi de la qual ningú no sap entreveure, quan moltes empreses es veuen encara abocades al tancament, quan milers de persones segueixen perdent els seus llocs de treball, el nostre centre de treball és capaç de crear ocupació i la nostra acció sindical ha estat capaç no tan sols de **minimitzar els efectes negatius** de la crisi, sinó, a més, **aconseguir millores importants en conceptes econòmics, com en el plus del quart torn.**

Ja és hora de valorar la nostra situació particular. **Deixar de lamentar-nos contínuament i posar les energies en fer passos endavant per mantenir l'ocupació i el futur del nostre centre de treball.** Aquest és el nostre compromís amb el conjunt de la plantilla de Lear Valls. Si més no, en la part que ens toca, el compromís de no deixar-ho d'intentar.

I acabem. No ho podem fer sense lamentar el que s'ha dit en algunes assemblees que UGT i CSIF han fet a la planta d'Electrònica. Justificar les pròpies limitacions sindicals, la incapacitat de fer propostes reals de millora en les condicions de treball del col·lectiu de treballadors i treballadores de Lear amb atacs barroers, més propis dels baixos fons, contra la integritat i la honorabilitat de membres de la nostra Secció Sindical, és la mostra més clara de la baixesa moral a la que alguns estan disposats per tal d'aconseguir un vot en unes futures eleccions sindicals. És la mostra palpable de la impotència per oferir a la plantilla de Lear alguna cosa positiva.

Si aquesta estratègia convenç algú que calumniant, difamant les persones, es defensen millor els drets dels treballadors i treballadores, allà ells, a nosaltres no ens convenceran. No caurem en el parany. I si amb això convencen el conjunt de la plantilla de Lear que la seva forma de practicar el sindicalisme és la millor, doncs ho acceptarem, però a nosaltres, **mai, repetim, mai ens hi trobaran. Hi ha límits que mai s'haurien de traspasar. Que mai haurieu de deixar que ningú traspassi.**

A nosaltres ens trobareu, amb els nostres defectes, amb les nostres mancances, treballant cada dia per a garantir el futur més llarg possible per al nostre centre de treball. Assumint els èxits i els fracassos, sense embrutar, sense faltar al respecte a ningú. Som així i ningú no ens canviarà.

Salut

CCOO Lear Valls, 3 de maig de 2010